

Střílej do tmy

Vyzkoušet si na střelnici střílet za tmy je zážitek, který se neopakuje příliš často. Jak mířit v protisvětle a jak v šeru za pohybu? Kdy pomůže baterka a proč trénovat při stresu? I to se dalo zažít na kurzu noční střelby, který letos v lednu pořádala firma Kacu Group v Orlové na Karvinsku.

Nemůžeš? Ale můžeš! Musíš. To si dnes budu opakovat mnohokrát až do půlnoci. Je mrazivé sobotní odpoledne na konci ledna. Ke střelnici Lazy v Orlové přijíždí jedenáct aut. Osm účastníků kurzu a tři instruktoři. Přijeli jsme na kurz bojové a taktické střelby, který se jmenuje *Zhoršené světelné podmínky a tma* a pořádá ho firma Kacu Group. Ostřílení lektoři za sebou mají léta v aktivní službě i zkušenosti s ochranou osob. Termín není bláznivý výmysl, takový výcvik lze právě kvůli brzkému setmění pořádát jedině v zimě. Plusem je, že si my střelci máme šanci vyzkoušet netypické podmínky. Nevýhodou, že během mnoha hodin dnes večer každý z nás promrzne až pod trenky.

Z auta postupně vytahujeme tašky plné vybavení a kufrы se zbraněmi. Z krátkých zbraní nejčastěji Glocky a čezety, ve větších zavazadlech jsou Breny, Evo, Daniel Defense, AR a další. Houby je vidět už teď, a to jsou teprve tři hodiny odpoledne. Je pošmourno, obloha zatažená a rtuť na teploměru se urputně drží někde kolem nuly, postupně klesne níž. Podle toho, co se dá zahlédnout z okna

střelnice, si dnes užijeme hlavně sníh, led a nepříjemné mrholení. Drobné kapky okamžitě namrzají a na zemi tvoří vrstvu, která pekelně klouže.

Instruktoři Viktor, Pavel a Zdeněk přesně takové klimatické a světelné podmínky vítají. *Aspoň se naučíte dodupávat*, motivuje Pavel osazenstvo a určuje tým, kam bude směřovat celý večerní a noční program. Rozhodně nebudeme jenom stát a střílet. Určitě to ani nebude pohodlné. Budeme se ve složitém terénu pohybovat, měnit střelecké pozice, dobíhat odněkud někam s nabitou zbraní a snažit se nikoho neohrozit a nenabít si hubu. Všechno bude potřeba provádět bezpečně a přesně. Instruktorův tým většina z nás zná, není moc firem v Česku, které by podobný kurz pořádaly, a proto praktický výcvik v extrémním počasí přitáhl hlavně známé střelce.

Trochu se nám ještě nechce z vyhřáté klubovny, ale všichni postupně zasouváme krátké zbraně do kydexových pouzder a vyrazíme směrem ke střelišti. První část

kurzu budeme střílet a pracovat s pistolí, v druhé části večera a noci se budeme pohybovat s dlouhou zbraní, na konci přebijeme a na scénu přijdou obě naráz.

Tuším jen vzdáleně, co nás čeká. Střílela jsem v šeru, ale ne v úplné tmě. Se mnou je v ryze mužském kolektivu ještě pohledná tmavovláška Káta. Obě si trochu dodáváme kuráž. *To zvládnem*, ujišťujeme se navzájem. Ještě si to během večera řekneme několikrát, protože ženám se program nijak speciálně nepřizpůsobuje a fyzickou i odolností musíme klukům stačit.

Nejsme začátečnice, ale každou noc nestřílíme ani jedna. A vlastně nikdo z nás. Podstatné jsou hlavně zkušenosti a zručnost s oběma zbraněmi. Důležité je vybavení, bez pořádných kalhot, vysokých bot a kvalitní bundy člověk ten lednový déšť a mráz protprší. Oblékáme minimálně tři vrstvy oblečení a navlékáme střelecké rukavice. Účastníci jsou perfektně vybaveni a zkušenosti jsou znát. Většina z nás prochází výcvikem pro